

BERKEL KANORALLY AUGUSTUS 2023

De 3e Berkel Compagnie organiseerde voor de vijfde keer de Rally.

De rivier en de tocht kende ik niet. De vaarkalender van de TKBN maakte me nieuwsgierig en ik meldde me vol verwachting aan.

De rally is over het tweede, grotendeels Nederlandse stuk.

De eerste dag 25 km van Ellewikk in Duitsland tot aan de thuishaven het historisch Berkel-scheepje de Jappe in Borculo

De tweede dag 30 km van Borculo naar de Berkelpoort in Zutphen.

De rivier de Berkel ontspringt in Billerbeck in Duitsland en stroomt 110 km verder in Zutphen in de IJssel. Sinds 2014 zijn de oude bochten in ere hersteld. Met verschillen in breedte en diepte is er ruimte gemaakt voor veel variatie in natuur. Dat maakt het een genot om te varen. Het flinke verval wordt gereguleerd met stuwen.

Er vaart op sommige delen tussen twee stuwen een enkele historische fluisterboot. Dat zijn mooie houten scheepjes in de vorm van wat er hier in vroeger tijden over het water tufte.

Verder alleen kano's, vogels, libelles en vissen. Wat een stilte en weelde! Er is volop variatie in natuur op de oevers en de bodem. Door nauwe passages kom je op onverwacht wijde plassen.

De “vloot” kano's die de rally vaart is ook heel divers: Oeroud en gloednieuw, kajets, bijna ronde opblaasbootjes, een opvouwboot, canadezen en zeekajaks.

Net als de rivier en de deelnemers zijn de mensen van de organisatie Duits en Nederlands.

Die laatste zijn echte grensbewoners die elkaars taal spreken.

Hun voorbereidingen, de informatie vooraf en tijdens de tocht en de hulp bij het vele in- en uitstappen bij de Nederlandse stuwen waren uitmuntend. De door hen uitgezette bewegwijzering en uitleg vooraf bewezen hun nut.

Er voeren ruim zestig mensen mee. In allerlei verbanden. Van gezinnen met jonge kinderen tot stoere survival-types in hun eentje. Ze waren van alle leeftijden, een jochie van tien jaar en zijn twaaljarige zusje schoten onder toezicht van hun moeder in hun snelle wildwaterboten tussen ons allemaal door.

Over leeftijden gesproken: Ik moest er even aan wennen dat ik met mijn 74 jaar de oudste van het gezelschap was.

De zaterdag was zonnig en bijna windstil. De rivier neemt ons meteen bij het loslaten van de steiger mee op haar stroom.

Het water en de oevers zijn mooi. De allermooiste plek op dit stuk is de Mallumse watermolen en de bijbehorende sluis. Speciaal voor de kanovaarders van de Berkel-Rally werd de sluis bediend.

Dit ging historisch verantwoord: Met een lange pikhaak werd de sluisdeur op zijn plek geduwd en met een losse zwengel (is er een reserve als die in het water valt??) het schuifje in de sluisdeur open gezet.

Na een mooie zonnige vaardag vanaf Ellewick zetten we zaterdagavond in Borculo onze tentjes op grasveld naast het botenhuis van de Jappe. (In de wetenschap dat bij heel slecht weerde slaapzak ook in de zaal van het botenhuis mocht worden uitgerold.)

In die zaal kregen we een groot buffet aangeboden. Daarbij kregen twee ingelote geluksvogels fraaie gesponsorde peddels aangereikt.

Bij de Nederlandsde stuwen gelden andere regels dan bij de Duitse. En dat is niet voor niets!

De Duitse zijn aangelegde versmallingen met een matig verval. En goed te nemen. Al krijg je met een te los spatzeil wel een plens in je kuip.

De Nederlandse zijn steile muren waar het water loodrecht meters vanaf dendert. Lijnen van Gele bollen, textborden die naar de uitstap verwijzen, verbods- en waarschuwborden met het symbool van een drenkeling markeren de stuwen. De stroming is daar gelukkig steeds zwak, zodat je niet de stuw in wordt gezogen.

Net voor iedereen zijn tentje zondagochtend had opgerold barstte een plensbui los.

Terwijl die voortraasde werd door door de vrijwilligers van de Berkel Compagnie een perfect ontbijt geserveerd.

Bij de afvaart was het alweer droog en zonnig.

Cascades!

Bij Lochem liggen drie cascades. Afwisselend links, rechts en weer links is er een smalle opening Bij de nu wat hogere waterstand zijn deze tot bijna de andere oever doorlopende betonnen strakdammen onzichtbaar. Met bamboestokjes zijn de openingen gemarkeerd.

Gelukkig was ons dat van te voren uitgelegd, anders had ik deze nauwelijks van riet te onderscheiden takjes genegeerd.

Kort na de cascades was er een hartelijk onthaal met koffie en gebak bij de Lochemse kanovereniging Njord.

Als we Lochem achter ons laten wordt de hemel donker, gaat het hard waaien en is de donder hoorbaar. Met drie andere vaarders gaan we bij een geschikt plekje de kant op. Dan zien we vlakbij het witte torentje van een theekoepel. Het blijkt de Staringkoepel uit 1850. Het hek staat uitnodigend open. We schuilen er voor het naderend onweer. Uitkijkend over de rivier en de velden zien we een kudde koeien naar hun stal gaan.

Na een half uur is het onweer weg getrokken maar de regen niet. De druppels stuiteren hoog op.

We varen door een zee van luchtballen en waterstralen.

Een bijzondere belevenis. Al snel klaart het op en naderen we de uitspanning van Domein Groot Besselink. Daar is er gelegenheid om op te warmen.

De stilte en de schoonheid in de vele bochten tussen Almen en Warnsveld zijn uniek. Door de geringe diepte zie je de planten onder water meeuiven met de stroming. Alleen met het water de wolken en de vogels stop ik met peddelen en laat de kajak langzaam rondtollen om het in me op te nemen.

Op het laatste stuk naar de Berkelpoort in Zutphen is het alweer zonnig en warm. Op het eindpunt aan de kade bij de oude Berkelpoort krijgt elke kanovaarder een enthousiast applaus en een persoonlijk welkomstlied van een shantykoor.

Ook hier zijn weer de vele helpende handen van de vrijwilligers van de 3e Berkel-Compagnie.

Elke vaarder krijgt een mooi aandenken, nog meer geschenken en lekkers toegestopt.

En die dat wil, wordt door de vrijwillers naar hun auto's in Borculo gebracht. Voorwaar een prachtige en goed verzorgde tocht.

Hartelijke groet,

Ab Kuling

P.s. In Rijnsburg staat nu ook een Badende (het presentje) op een steiger:

